

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 20.9.2006 a je

VYKONATELNÉ dne 6.10.2006

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 8.12.06 Kličerová

Praha 16. září 2006

Čj. 45 062/2006-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, na základě rozkladu podaného dne 27. 7. 2006 společností **Telefónica O2 Czech Republic, a.s.** IČ: 60193336, se sídlem Olšanská 55/5, Praha 3, do 30. 6. 2006 ČESKÝ TELECOM, a.s. (dále jen „odpůrce“), podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu čj. 26 828/2006-631, ze dne 10. 7. 2006, o sporu mezi odpůrcem a společností Czech On Line, a.s., IČ: 63080150, se sídlem U nákladového nádraží 3153/8, Praha 3 (dále jen „navrhovatel“), o zaplacení cen za službu Tranzit k síti Internet poskytovanou v období od 1. 2. 2006 do 28. 2. 2006, vydává po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně mění takto:

- I. Návrhu navrhovatele ve znění jeho změny ze dne 10. 8. 2006 se vyhovuje a odpůrce je povinen uhradit navrhovateli úroky z prodlení v celkové výši 410.387,04 Kč včetně DPH u vyúčtování č. 01-06-189243 za období od 11. 4. 2006 do 27. 7. 2006, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet navrhovatele č. 1594116004/0400 vedený u Živnostenské banky, a.s.
- II. Navrhovateli se přiznává náhrada nákladů správního řízení ve výši 304.057,- Kč, kterou je odpůrce povinen uhradit navrhovateli, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet navrhovatele č. 1594116004/0400 vedený u Živnostenské banky, a.s.

Odůvodnění:

Navrhovatel podal dne 21. 4. 2006 návrh na zahájení správního řízení ve věci sporu o zaplacení vyúčtování cen za službu Tranzit k síti Internet poskytovanou v období od 1. 2. 2006 do 28. 2. 2006. Z návrhu vyplynulo, že navrhovatel požaduje po odpůrci doplacení rozdílu mezi vyúčtovanou výší cen za předmětné služby a skutečně uhrazenou částkou ze strany odpůrce. Navrhovatel svůj nárok opírá o rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu (dále též „ČTÚ“) čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003, kterým byla pro obě strany sporu mj. stanovena pevně cena za službu Tranzit k síti Internet.

Dne 21. 4. 2006, kdy bylo podání doručeno správnímu orgánu, bylo ve věci zahájeno správní řízení.

Po provedeném dokazování a posouzení věci vydal předseda Rady rozhodnutí čj. 26 828/2006-631 ze dne 10. 7. 2006, s následujícím výrokem:

„I. Odpůrce je povinen uhradit navrhovateli za službu Tranzit k síti Internet podle rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003 poskytovanou v období od 1. 2. 2006 do 28. 2. 2006 částku 7.599.760,07 Kč včetně DPH a úrok z prodlení ve výši 0,05% z této částky za každý den ode dne 11. 4. 2006 do zaplacení. To vše do patnácti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Odpůrce je povinen uhradit navrhovateli náklady řízení ve výši 304.038,- Kč, a to do patnácti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.”

Proti tomuto rozhodnutí předsedy Rady podal odpůrce v zákonné lhůtě rozklad, ve kterém namítá následující.

1. trvá na všech svých tvrzeních a důkazech, které v rámci tohoto správního řízení již správnímu orgánu předložil a které jsou součástí spisového materiálu.
2. s rozhodnutím zásadně nesouhlasí, neboť správní orgán zcela opominul jako klíčový argument to, že rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 deklarovalo, že cenový spor účastníků řízení nadále trvá a je řešen. Důkazem trvání sporu je také dopis ČTÚ, kde je odpůrce informován, že „...odboru ekonomické regulace byl předán cenový spor o cenu za propojení za vytáčený přístup k síti Internet, který vyplynul v rámci správního řízení čj. 25123/2003-610, mezi Vaší společností a společností Czech On Line, a.s....“. Vlastní způsob výpočtu cen za propojení pro předmětnou službu nebyl ze strany ČTÚ změněn. ČTÚ vydal ale s účinností od 25. 4. 2005 cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005, kterým se stanoví ceny za propojení pevných veřejných telekomunikačních sítí pro poskytování služeb vytáčeného

(komutovaného) přístupu uživatelů ke službám sítě Internet prostřednictvím propojovacího bodu. Tímto ČTÚ stanovil maximální ceny pro originaci a minimální ceny pro terminaci, tj. za použití metodiky výpočtu cenového rozhodnutí č. 04/PROP/2003 změnil v rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 aplikovanou minimální cenu a tím vyřešil dle názoru odpůrce spor. Dosud aplikovaná cena minimální byla cenovým rozhodnutím 05/PROP/2005 upravena. V této souvislosti je požadavek odpůrce účtovat minimální ceny za propojení pro předmětnou službu v období od 1. 2. 2006 do 28. 2. 2006 podle cenového rozhodnutí 05/PROP/2005 oprávněný. Se skutečností, že vydání cenového rozhodnutí 05/RPOP/2005 bylo ze strany ČTÚ vyřešením několika cenových sporů (a jedním z nich je i tento), se správní orgán nevypořádal.

3. postup správního orgánu v posuzování vyřešení cenového sporu je rozporný. Postupem správního orgánu, který je rozporný v aplikaci předmětného cenového rozhodnutí je odpůrce především ekonomicky poškozován. Tímto postupem dochází k porušení práva na spravedlivý proces zakotveném v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

O podaném rozkladu byl vyrozuměn navrhovatel, který na něj reagoval podáním v dopise ze dne 8. 8. 2006. Zde uvádí, že nesouhlasí s argumenty odpůrce a trvá na svých vyjádřeních v průběhu řízení. Předmětem řízení v této věci není přezkum rozhodnutí čj. 25 123/2003-610, proti kterému se odpůrce ani neodvolal. Výše propojovacích cen za službu Tranzit k síti Internet je stanovena rozhodnutím ČTÚ čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003. Toto rozhodnutí je pravomocné, určuje práva a povinnosti jakožto individuální právní akt a obě strany jsou povinny se jím řídit. Nelze dovozovat spojitost tohoto správního rozhodnutí s dodatečnou změnou cenové regulace, ani na ni vázat platnost a účinnost tohoto rozhodnutí, pokud tak toto rozhodnutí výslovně nestanoví. Ceny, které má navrhovatel účtovat odpůrci, jsou jednoznačně stanoveny rozhodnutím ČTÚ čj. 25 123/2003-610. Toto rozhodnutí stanovuje ceny v pevné výši a navrhovatel postupoval v souladu s tímto rozhodnutím, když při vyúčtování služby Tranzit k síti Internet jím poskytované odpůrci v předmětném období aplikoval ceny podle tohoto rozhodnutí. Uvedené rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 nebylo změněno vydáním cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005, přičemž ceny stanovené rozhodnutím čj. 25 123/2003-610 nebyly v rozporu s uvedeným cenovým rozhodnutím.

Navrhovatel se rovněž vyjádřil v tom smyslu, že v postupu správního orgánu neshledává porušení zásad správního řízení. Správní orgán, který rozhodoval v prvním stupni vycházel z pevně stanovených cen za propojení daných rozhodnutím čj. 25 123/2003-610, kde se jedná o ceny pevné a nikoliv minimální. Rozpor v postupu správního orgánu

neexistuje. Dále navrhovatel uvedl, že za výsledek správního řízení čj. 25123/2003-610 nelze považovat cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 a tedy ani za řešení sporu.

Součástí podání navrhovatele ze dne 8. 8. 2006 (správnímu orgánu došlo dne 10. 8. 2006) je také „změna návrhu“ v projednávané věci, kdy s ohledem na to, že dne 27. 7. 2006 odpůrce uhradil zbývající část dlužné částky ve výši 7.599.760,07 Kč s DPH, již navrhovatel nadále netrvá na úhradě této částky. Odpůrce však neuhradil příslušenství, tedy úroky z prodlení požadované navrhovatelem v souladu s bodem 5.3 Přílohy č. 4 Smlouvy o propojení, ve výši 0,05% z předmětné dlužné částky, tj. úroky z prodlení v celkové výši 410.387,04 Kč s DPH ode dne následujícího po splatnosti vyúčtování č. 01-06-189243 dne 10. 4. 2006 do úplného zaplacení dlužné částky, tj. ode dne 11. 4. 2006 do 27. 7. 2006. Proto odpůrce požaduje uhrazení dlužných úroků z prodlení a náhradu nákladů řízení, které činí ke dni podání ze dne 8. 8. 2006 částku v celkové výši 304.057,- Kč, z toho správní poplatek ve výši 303.991,- Kč a 66 Kč za poštovné (25,- Kč za podání ze dne 20. 4. 2006, 19,- Kč za vyjádření ze dne 13. 6. 2006, 22,- Kč za podání ze dne 8. 8. 2006).

S odkazem na podaný rozklad bylo přezkoumáno napadené rozhodnutí a veškerý spisový materiál vedený v této věci, přičemž k rozkladu se konstatuje následující.

Podle § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích Úřad rozhoduje ve sporech, nestanoví-li tento zákon jinak.

Ze spisových podkladů a skutečností známých ČTÚ vyplývá, že odpůrce a navrhovatel uzavřeli dne 29. 10. 2001 smlouvu o propojení telekomunikačních sítí. ČTÚ vydal rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003, kterým upravil znění dodatku č. 8 k této smlouvě upravujícího službu Tranzit k síti Internet. V tomto rozhodnutí ČTÚ byla rovněž výslovně stanovena cena za uvedenou službu, kterou má platit odpůrce navrhovateli, a to u silného provozu ve výši 0,40 Kč/min a u slabého provozu ve výši 0,15 Kč/min. Toto rozhodnutí nabylo právní moci a nebylo zrušeno či změněno.

Spor mezi účastníky řízení spočíval v tom, zda poskytnuté telekomunikační služby tranzitu k síti Internet mají být účtovány za dotčené období od 1. 2. 2006 do 28. 2. 2006 ve výši stanovené uvedeným rozhodnutím ČTÚ čj. 25 123/2003-610 nebo ve výši minimální ceny za terminaci podle cenového rozhodnutí ČTÚ č. 05/PROP/2005.

Odvolací orgán má za to, že rozhodnou skutečností pro posouzení věci je obsah rozhodnutí ČTÚ čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003, kterým bylo upraveno znění dodatku č. 8 k výše uvedené smlouvě o propojení upravujícího službu Tranzit k síti Internet.

Toto rozhodnutí předně v bodě 8 části I. výroku stanovuje výslovně cenu za službu Tranzit k síti Internet, kterou je povinen platit odpůrce navrhovateli:

„1.1.5.4 Cena aplikovaná na službu Tranzit k síti Internet poskytovanou společností COL za tranzit Internetového volání v síti společnosti COL, hrazená společností ČESKÝ TELECOM společností COL je stanovena dle článku 6 cenového rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu č. 04/PROP/2003 takto:

<i>Cena hrazená společností ČESKÝ TELECOM společností COL</i>	
<i>Cena za propojení (v Kč/min)</i>	
<i>Cena silný provoz</i>	<i>Cena slabý provoz</i>
<i>0,40</i>	<i>0,15</i>

„

Uvedené rozhodnutí v souladu s § 40 odst. 2 v té době platného zákona č. 151/2000 Sb. o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nahradilo smlouvu mezi stranami, včetně dohody o ceně, a je proto třeba na něj nahlížet jako na smlouvu.

Pokud se týká ceny, výrok rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 neobsahuje žádné ustanovení, ze kterého by bylo možné dovozovat možnost změny v něm stanovené ceny v závislosti na vývoji regulace cen cenovými rozhodnutími bez jakékoliv předchozí dohody stran. ČTÚ rovněž neneviduje žádný návrh směřující k úpravě ceny stanovené v rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003. Vzhledem k zásadě presumpce správnosti správního aktu je správní orgán rozhodnutím čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003 vázán.

Lze mít tedy za nepochybně prokázané, že účtování služby Tranzit k síti Internet mělo být prováděno ve sporném období v souladu s rozhodnutím ČTÚ čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003, které mj. ustavilo dohodu o ceně mezi stranami nahrazením vůle stran.

Předmětem řízení v této věci je správnost účtování služby Tranzit k síti Internet poskytované navrhovatelem v období od 1. 2. 2006 do 28. 2. 2006. Odvolací orgán má za prokázané, že jediným právním titulem pro účtování je rozhodnutí ČTÚ čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003, které rovněž stanovuje cenu, která má být účtována. Vycházel-li správní orgán I. stupně z tohoto faktu, postupoval správně. Námitka odpůrce, že správní orgán I. stupně z tohoto faktu vycházet neměl, je proto nedůvodná.

Tvrzení uvedené v rozkladu, že správní orgán řešil cenový spor paralelně podle zákona o cenách, a jeho řešením tedy bylo vydání cenového rozhodnutí ČTÚ

č. 05/PROP/2005, nelze přijmout. Nelze výkladem odůvodnění rozhodnutí dojít k jinému závěru, než který obsahuje výrok. Pokud tedy výrok rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003 stanovuje konkrétní cenu, a tím v daný okamžik řeší - a to i do budoucna, nedojde-li ke změně dohody (např. změnou rozhodnutí) - spor o výši této ceny, nelze z odůvodnění dovodit, že spor o cenu nebyl vyřešen a že bude řešen v jiném řízení. Nedůvodnost námítky odpůrce je zřejmá tím spíše, když očekává, že spor o cenu mezi dvěma konkrétními subjekty může být vyřešen, tj. autoritativně a závazně rozhodnut, vydáním cenového rozhodnutí. Na základě § 7 zákona o cenách je třeba mít za to, že cenové rozhodnutí jako nástroj cenové regulace působí na dohody o ceně tak, že tyto musí být uvedeny s ním do souladu nebo musí být s ním v souladu při jejich sjednávání, tj. jedná se o nastavení „mantinelů“ pro dohody o ceně. Jsou-li dohody o ceně v rozporu s cenovým rozhodnutím, cíle cenového rozhodnutí se dosáhne nápravnými prostředky poskytovanými cenovou kontrolou podle zákona o cenách, popřípadě rozhodováním následných sporů o správnost účtování a placení. Účinkem cenového rozhodnutí však není konstituování dohody o ceně mezi konkrétními subjekty, a tedy nemůže jím ani být vyřešení (rozhodnutí) konkrétního sporu o výši ceny mezi dvěma subjekty. Neopodstatněnost názoru odpůrce vychází najevo i z faktu, že dotčené cenové rozhodnutí č. 05/PROP/2005 stanovuje ceny jako maximální (originace) a minimální (terminace), což představuje interval zahrnující cenu stanovenou jako maximální až cenu 0,- Kč, resp. cenu stanovenou jako minimální a každou vyšší. Není-li stanovena jednoznačně určitelná konkrétní výše ceny, nejedná se o řešení sporu o výši ceny. Na základě uvedeného tak má odvolací orgán námítku, že „spor o cenu byl řešen vydáním cenového rozhodnutí“ za nedůvodnou.

Pro úplnost odvolací orgán uvádí, že i kdyby existoval zvláštní návrh na rozhodnutí cenového sporu, podaný a řešený mimo rámec správního řízení ukončeného rozhodnutím ČTÚ čj. 25123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003, který by dosud nebyl rozhodnut, na věci by to nic nezměnilo a účtování za sporné období by odvolací orgán musel posuzovat tak, jak již uvedl výše. Výrok případného rozhodnutí, které by mělo dle odpůrce vyřešit namítanou předběžnou otázku, by totiž nemohl upravovat vztahy dotčených subjektů, tj. cenu, kterou si mají platit, směrem do minulosti (za sporné období). Proto odvolací orgán učinil závěr, že neshledal takové neukončené správní řízení, které by bylo relevantní k rozhodnutí otázky správnosti účtování mezi odpůrcem a navrhovatelem za sporné období. Odvolací orgán má tedy za to, že neexistuje předběžná otázka týkající se výše ceny, kromě uvedeného rozhodnutí čj. 25123/2003-610, kterou by bylo třeba pro účely daného řízení vyřešit.

Po přešetření věci odvolací orgán konstatuje, že nebylo shledáno žádné pochybení navrhovatele pokud jde o aplikace cen za propojení v předmětném sporu ohledně uložení povinnosti odpůrci k úhradě cen za předmětné služby poskytnuté za období od 1. 2. 2006 do 28. 2. 2006.

Podle výše uvedeného rozhodnutí čj. 25 123/2003-610 ze dne 9. 12. 2003, toto rozhodnutí pozbývá platnosti dnem, kdy nabude účinnosti ujednání, kterým si strany smluvně upraví podmínky pro poskytování služby Tranzit k síti Internet. Jelikož však v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by k takovému ujednání mezi účastníky došlo a jelikož ceny podle rozhodnutí ze dne 9. 12. 2003 nejsou v rozporu s cenovou regulací podle cenového rozhodnutí č. 05/PROP/2005, jde o ceny, které doposud platí pro smlouvu o propojení mezi účastníky.

V tomto řízení bylo s ohledem na výše uvedené skutečnosti prokázáno, že předmětnou dlužnou částku včetně jejího příslušenství (tj. dlužných úroků z prodlení) navrhovatel požaduje po právu.

V souvislosti s tím, že odpůrce dne 27. 7. 2006 přistoupil k částečné úhradě dlužných částek na účet navrhovatele a proto navrhovatel podáním doručeným správnímu orgánu dne 10. 8. 2006 změnil návrh (ke změně návrhu je navrhovatel až do právní moci rozhodnutí v rámci svojí dispozice s návrhem oprávněn), bylo napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno. Ode dne doručení kvalifikované změny návrhu ve věci, tak odvolací orgán rozhodoval již jen co do výše změněného návrhu. Proto bylo napadené rozhodnutí změněno.

Část výroku napadeného rozhodnutí o úrocích z prodlení a jejich výše se opírá o ustanovení § 369 odst. 1 obchodního zákoníku ve znění platném od 1. 1. 2001, podle kterého je-li dlužník v prodlení s plněním peněžitého závazku nebo jeho části a není-li smluvena sazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené předpisy práva občanského. V daném případě byla smluvena sazba úroků z prodlení ve výši 0,05% dlužné částky za každý započatý kalendářní den prodlení (viz bod 5.3 a 5.4 Přílohy 4 předmětné Smlouvy o propojení). Ve změněném návrhu navrhovatel přesně vyčíslil úroky z prodlení, které činí celkem 410.387,04 Kč včetně DPH vyúčtovaných ode dne 11. 4. 2006 do 27. 7. 2006. Proto bylo o povinnosti uhradit úroky z prodlení rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku.

Pokud se týká nákladů správního řízení, navrhovatel uplatnil náklady řízení v celkové výši 304.057,- Kč, z toho správní poplatek ve výši 303.991,- Kč a 66 Kč za poštovné

(25,- Kč za podání ze dne 20. 4. 2006, 19,- Kč za vyjádření ze dne 13. 6. 2006 a 22,- Kč za podání ze dne 8. 8. 2006). Ve smyslu § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, bude přiznána náhrada nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Proto bylo rozhodnuto výrokem č. II o náhradě nákladů řízení.

Pro úplnost odůvodnění na závěr uvádím, že s právními účinky ke dni 1. 7. 2006 došlo ke změně obchodní firmy společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s. na Telefónica O2 Czech Republic, a.s. S ohledem na tuto skutečnost se mění označení odpůrce.

S odkazem na výše uvedené a po posouzení daného případu Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 8 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.

předseda Rady

Českého telekomunikačního úřadu